

TẢ NGƯỜI THÂN TRONG GIA ĐÌNH MÀ EM YÊU QUÝ NHẤT

Tuyển tập nhưng bài văn mẫu tả người thân hay nhất

Tả hình dáng và tính tình của ông em

Bài số 1: Tả ông ngoại của em

Ông ngoại em là người mà em yêu mến nhất. Ông rất gần gũi và chăm nom trong cả quãng đời thơ ấu.

Ông em năm nay đã ngoài 70 tuổi. Ông có vóc người gầy gầy, nhưng đi lại vẫn còn nhanh nhẹn. Hằng ngày ông thường mặc bộ đồ bà ba màu xám trông rất sạch sẽ. Khi đi đâu thì ông mặc quần tây áo sơ mi. Khuôn mặt ông gầy gầy, xương xương vì ông phải trải qua bao nhọc nhằn, vất vả. Tóc ông bạc gần hết, chải ngược ra sau để lộ vầng trán cao cao, hằn in nhiều nhăn. Đôi mắt ông còn rất sáng. Mỗi tối ông thường xem tivi, chương trình thời sự. Răng ông đã rụng mấy cái làm cho cái miệng ông móm mém. Đôi bàn tay xương xương và rám nắng của ông minh chứng một điều ông đã phải trải qua những tháng ngày vất vả để nuôi con cháu. Thế nhưng, hiện giờ đôi bàn tay ấy vẫn còn nhanh nhẹn. Mỗi buổi chiều ông thường xách nước tưới cây kiểng và chăm sóc cây, đó là một thói quen mà ông không thể bỏ được. Vườn cây của ông mùa nào quả nấy. Mỗi lần về thăm ngoại, chúng em tha hồ hái ăn mà không hề bị rầy la. Ông em luôn qua tâm đến con, cháu. Ông nhắc nhở từng li, từng tí, ông dạy chúng em biết yêu thương và quan tâm đến mọi người xung quanh. Ông đối xử tốt với những người trong xóm nên ai cũng quý ông.

Thương ông, em mong ông khỏe mạnh sống thật lâu. Ông như bóng mát của cây đa để cho con cháu làm chỗ dựa và phấn đấu vươn lên trong học tập và trong cuộc sống.

Bài số 2: Tả ông nội của em

Người thân trong gia đình, mỗi người đều có một vị trí quan trọng trong lòng em. Cha mẹ là người sinh em ra và nuôi em khôn lớn thành người. Còn những người xung quanh luôn yêu thương và chăm sóc cho em. Có lẽ trong tất cả, ông nội là người em thân thiết và yêu kính nhất.

Ông nội em là một người hiền từ. Từ những ngày còn bé cho đến tận bây giờ, em vẫn nhớ thói quen xoa đầu và nở một nụ cười hiền hậu mỗi lần em làm được việc tốt khiến ông vui vẻ. Giọng nói của ông rất ấm áp và hiền từ, giống như của những ông Bụt bước ra từ trong thế giới cổ tích vậy.

Em rất thích được nằm nghe ông kể chuyện, mỗi lần như thế, em như được trở về với thế giới của ngày xưa – thế giới của những cô gái hiền lành, những chàng trai chăm chỉ, chất phác, ở hiền gặp lành, kiên trì rồi cũng có ngày được nếm quả ngọt. Qua mỗi câu chuyện, ông đều giảng giải cho em nghe những bài học ẩn dấu bên trong và nhắc em phải luôn nhớ chúng. Nhờ có những câu chuyện của ông mà em khôn lớn nên người.

TẢ NGƯỜI THÂN TRONG GIA ĐÌNH MÀ EM YÊU QUÝ NHẤT

Ông nội em tuổi đã xế chiều, mái tóc đã bạc đi rất nhiều nhưng ông vẫn còn minh mẫn lắm. Mỗi sáng, ông đều dậy sớm tập thể dục, tưới nước cho mấy chậu hoa phong lan quý của mình. Chiều chiều, ông lại đi dạo xung quanh chào hỏi hàng xóm láng giềng nên ai cũng rất yêu quý ông.

Ông rất thích chơi cờ và đọc báo. Những buổi chiều chủ nhật, em đều theo ông ra lũy tre của làng, xem ông chơi cờ với mọi người. Đôi tay gầy đồm những vết đồi mồi cầm quân cờ đi vô cùng chuẩn xác. Ông chơi cờ hay lắm, ai cũng thích xem. Mỗi lần ông chơi là xung quanh vô số người chen chúc ồn ào.

Ông là một người tuyệt vời nhưng thời gian đang dần khiến ông yếu đi. Những cơn ho hằng đêm không ngừng làm dang dở giấc ngủ của ông. Những viên thuốc Tây mỗi ngày khiến ông thêm gầy đi rõ rệt. Em thương ông lắm, bởi vậy em luôn cố gắng học thật tốt và ngoan ngoãn để khiến ông không phải phèn lòng.

Em rất yêu kính ông nội em. Em mong một ngày nào đó, ông sẽ khỏe mạnh hơn và tiếp tục những thói quen của mình, những đêm hè lại kể chuyện cổ tích cho em nghe như thuở ấu thơ.

Tả về hình ảnh người bà yêu quý của em

Bài làm 1:

Từ nhỏ, em đã sống với bà ngoại vì bố mẹ em đi làm xa nhà, bà là người luôn yêu thương và dành tất cả những gì tốt đẹp nhất cho em.

Bà em đã gần 70 tuổi. Dáng bà cao và tóc vẫn còn đen lắm. Bà luôn quan tâm đến em từ bữa ăn đến giấc ngủ. Sáng nào bà cũng dậy sớm chuẩn bị bữa sáng cho em, hôm thì cơm rang, hôm lại xôi hoặc bánh mì. Buổi trưa, bà lại nấu ăn chờ em đi học về.

Bà ngoại em là người rất nghiêm khắc. Bà luôn nhắc em phải đi học và ăn ngủ đúng giờ, giờ nào làm việc ấy. Có những lúc em đi xin bà đi chơi nhưng về muộn, bà nhắc nhở em và yêu cầu em viết bản kiểm điểm sau đó đọc cho bà nghe. Bà không bao giờ mắng hay nói nặng lời với em, bà bảo em là con gái nên chỉ cần bà nói nhẹ là phải biết nghe lời. Có những lúc em được điểm kém, bà giận lắm, bà bảo em phải luôn cố gắng học để bố mẹ ở xa yên tâm làm việc. Cuộc sống tuy thiếu thốn tình cảm của bố mẹ, nhưng bù lại em lại nhận được tình yêu thương chăm sóc của bà ngoại, điều đó làm cho em cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Những buổi chiều cuối tuần, được nghỉ học, em lại giúp bà công việc gia đình như dọn dẹp nhà cửa, rửa bát và nhổ tóc sâu cho bà. Buổi tối hai bà cháu cùng xem phim, và bà lại kể cho em nghe về lịch sử và có rất nhiều những kỉ niệm trong quá khứ của bà. Bà là người dạy em tất cả mọi điều trong cuộc sống từ nét ăn, nét ở sao cho vừa lòng mọi người. Chính vì điều này nên dù ở trên trường hay ở nhà, em vẫn luôn được mọi người khen là con ngoan, trò giỏi. Mỗi lần đi họp phụ huynh cho em, bà vui lắm, vì thành tích học tập của em luôn đứng nhất, nhì lớp. Khi về tới nhà, bà thường gọi điện báo tin cho bố mẹ em biết về kết quả học tập của em, và bố mẹ lại khen ngợi em.

TẢ NGƯỜI THÂN TRONG GIA ĐÌNH MÀ EM YÊU QUÝ NHẤT

Em luôn trân trọng và biết ơn bà ngoại của em, bởi bà là người đã vất vả nuôi dạy em nên người. Em tự hứa sẽ cố gắng học tập thật tốt để bà và bố mẹ luôn cảm thấy hài lòng và tự hào về em.

Bài làm 2:

Ông bà nội mất khi em chưa ra đời. Ông ngoại là liệt sĩ. Ông bà ngoại có hai người con: mẹ em là con gái đầu, cậu Lạc là con út. Cậu Lạc công tác ở Biên Hòa, bà ở với bố mẹ em và các cháu.

Năm nay, bà đã 72 tuổi. Bà thích đi chùa lễ Phật. Bà sống rất giản dị: uống chè vối, ăn đôi ba miếng trầu, một khoanh cá kho, lưng bát cơm là đủ. Thời con gái, bà đẹp nổi tiếng vùng chợ Dầu. Bà thuộc nhiều bài dân ca, quan họ. Bà nói thời con gái, năm nào bà cũng đi hội Lim. Bây giờ, bà vẫn đẹp lão. Bà mặc bộ áo dài, tóc điểm bạc búi gọn sau gáy, đi đôi giép lê, vai mang cái túi vải đựng quyển kinh và hộp kính, nhìn đáng bà đi thật đẹp, cái đẹp hồn hậu khoan thai.

Anh Thành và em, hai đứa cháu ngoại của bà được bà yêu thương chăm chút. Anh Thành học lớp 9, em học lớp 5, áo quần mua sắm hàng năm bà đều cho tiền. Bà bày cho em chải tóc, buộc tóc, cách nấu các món ăn dân tộc. Đĩa rau muống bà luộc hay xào, ai cũng khen ngon. Cái vườn nhỏ 32 mét vuông, bà trồng đủ thứ rau, mùa nào thức ấy, không phải mua rau chợ nữa. Gương mặt bà phúc hậu, tuy đã có một số nếp nhăn, nhưng lúc bà nói, bà cười, cặp mắt ánh lên dịu dàng, thương mến. Bà ở với mọi người thủy chung như bát nước đầy. Bà giàu lòng thương người. Các cuộc quyên góp của Mặt trận Tổ quốc như ủng hộ đồng bào vùng bị bão lụt, ủng hộ nạn nhân chất độc da cam, ủng hộ các gia đình khó khăn... bà đều tham gia tích cực.

Ông hi sinh tại chiến trường biên giới Tây Nam, đến nay vẫn chưa tìm thấy mộ. Đó là nỗi buồn canh cánh của bà. Nhiều hôm, bà thấp hương lên bàn thờ, bà nói: "Tối qua, ông ngoại về đó"...

Được nằm cạnh bà nghe bà kể chuyện là thích nhất. Bà nhắc đi nhắc lại: "Anh em phải hiếu thảo, hòa thuận và chăm học thì mai sau mới nên người". Nhìn bà ngủ, nghe tiếng bà thờ, em rất vui. Vì lúc nào em cũng cầu mong bà khỏe để sống mãi mãi cùng con cháu. Bà rất quý bố em, xem như con đẻ của bà. Mỗi lần cậu Lạc về chơi, bà lại giục: "Bao giờ mẹ có con dâu và cháu nội đây". Bà lại tính tuổi cậu.

Bài văn tả người mẹ hiền thân yêu của em

Bài làm 1:

Trong gia đình, vì em là con út nên ai cũng thương yêu em hết mực, nhưng mẹ là người gần gũi, chăm sóc em nhiều nhất.

Năm nay, mẹ em gần bốn mươi một tuổi. Với thân hình mảnh mai, thon thả đã tô đậm cho mẹ với vẻ đẹp của người mẹ hiền từ, mái tóc đen óng mượt mà dài ngang lưng được mẹ thắt lên gọn gàng khi ra đường. Đôi mắt mẹ đen láy luôn nhìn em với ánh

TẢ NGƯỜI THÂN TRONG GIA ĐÌNH MÀ EM YÊU QUÝ NHẤT

mắt trĩu mến gần gũi. Khuôn mặt mẹ hình trái xoan với làn da trắng. Đôi môi mỏng đỏ hồng nằm dưới chiếc mũi cao thanh tú làm cho càng nhìn càng thấy đẹp. Khi cười nhìn mẹ tươi như hoa, đóa hoa hồng vừa nở sớm mai. Đôi bàn tay mẹ tròn trịa, trắng trẻo đã nuôi nấng, dìu dắt em từ thuở em vừa lọt lòng. Giọng nói của mẹ đầy truyền cảm, lúc mượt mà như tiếng ru, lúc ngân nga như tiếng chim họa mi buổi sớm. Mẹ em may và thêu rất đẹp, đặc biệt là may áo dài, thường ngày mẹ hay mặc bộ đồ bộ gọn gàng, khi đi dạy học mẹ mặc những bộ áo dài cũng do mẹ tự may trông thật duyên dáng, sang trọng.

Ở nhà, mẹ là người đảm nhiệm công việc nội trợ. Mẹ giao cho em các công việc nhẹ nhàng như: quét nhà, gấp quần áo... Còn ba thì phụ mẹ giặt đồ, dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ, thỉnh thoảng mẹ mua hoa về chưng ở phòng khách cho đẹp nhà. Mỗi khi khách đến mẹ luôn đón tiếp nồng hậu, mời khách đĩa trái cây và nước mát. Sáng mẹ là người thức dậy sớm để chuẩn bị thức ăn sáng cho cả nhà, để hai anh em cùng cắp sách đến trường kịp giờ học. Khi em ốm đau mẹ phải thức suốt đêm để chăm sóc. Buổi tối, mẹ thường dành khoảng ba mươi phút để giảng bài cho em, sau đó mẹ ngồi chấm bài, soạn giáo án chuẩn bị cho tiết lên lớp ngày mai ở trường... Mẹ rất nhân hậu, hiền từ, khi lên lớp mẹ xem học trò như các con của mình, cũng dìu dắt thương yêu hết mực nên mẹ được rất nhiều học sinh yêu mến. Khi em phạm lỗi, mẹ chỉ nhắc nhở chứ không mắng và cũng chưa đánh em bao giờ.

Mẹ em thật đáng quý, em luôn yêu thương mẹ và tự hào vì được làm con của mẹ. Mỗi khi được mẹ ôm ấp, nằm trong lòng mẹ em cảm thấy thật ấm áp. Trong trái tim em, mẹ là tất cả, mẹ là cô tiên tuyệt vời nhất trong cuộc đời em... Em mong sao cho mình mau lớn để có thể giúp cho mẹ đỡ vất vả hơn. Em hứa sẽ chăm học và cố gắng học thật giỏi để trả ơn cho mẹ và thầy cô đã dạy dỗ, nuôi nấng em nên người. Mẹ ơi, con yêu mẹ lắm!

Tấm lòng của mẹ là biển cả bao la đối với con, và con hiểu rằng không có ai thương con hơn mẹ. Ôi, mẹ kính yêu của con. Con yêu mẹ hơn tất cả mọi thứ trên cõi đời này và vì mẹ chính là mẹ của con. “Đi khắp thế gian không ai tốt bằng Mẹ....”

Bài làm 2:

Hằng ngày, sau giờ làm việc, mẹ lại tất bật với các công việc nội trợ. Mẹ luôn muốn nấu cho gia đình những bữa ăn thật ngon, đồng thời cũng muốn chỉ dạy cho em cách thức nấu ăn nên mẹ bảo em xuống bếp phụ mẹ một vài việc.

Năm nay, tuổi mẹ đã gần bốn mươi. Mái tóc ngắn, gọn gàng đã tạo cho mẹ một dáng vẻ thật khỏe mạnh. Đặt chiếc giỏ đi chợ xuống, mẹ vội lấy cái cài tóc để cố định tóc cho gọn gàng. Em tíu tíu bên mẹ dành phần phụ việc. Mẹ đưa rổ gạo cho em vo rồi đổ vào nồi cơm điện và nhấn nút. Trong khi chờ cơm chín, mẹ nhanh nhẹn lấy thức ăn trong giỏ ra và đặt lên bàn bếp. Mẹ thật khéo chọn, thực phẩm nào cũng tươi roi rói. Rồi mẹ cùng em lột rau, bàn tay mẹ thoăn thoắt lựa sạch những lá úa cọng già. Em nhanh nhẹn dành phần rửa rau để mẹ bày thớt và dao làm các món chính. Mẹ cầm từng con cá tươi, khéo léo cắt sạch vi, đuôi, vây rồi cẩn thận móc hết ruộc và mang của chúng. Từng lát thịt mỏng, đều tăm tắp cũng đã được mẹ xắt xong và ướp gia vị.

TẢ NGƯỜI THÂN TRONG GIA ĐÌNH MÀ EM YÊU QUÝ NHẤT

Khi cơm đã sôi, mẹ lấy đĩa quậy tròn gạo để hạt gạo thấm đầy nước rồi đập nắp lại. Mẹ bắc nước lên để nấu canh, tranh thủ kho thịt chiên cá.

Với tài nấu nướng của mẹ, chẳng mấy chốc mâm cơm nóng hổi đã sẵn sàng. Đĩa thịt kho đậu hũ bổ dưỡng cùng đĩa cá chiên vàng ươm thơm phức đặt cạnh tô canh cải ngọt xanh mướt. Em bày chén đĩa ra rồi nhanh nhẩu chạy lên mời ba và em trai ăn cơm. Mọi người vừa ăn vừa xuýt xoa khen ngon. Mâm cơm hết sạch đã chứng tỏ mẹ là người nội trợ tài ba nhất.

Em rất ngưỡng mộ mẹ vì mẹ luôn biết cách nấu cho cả nhà những bữa cơm bổ dưỡng đúng theo thể trạng mỗi người. Em càng yêu mẹ hơn vì nhờ có sự chăm sóc chu đáo của mẹ mà em ngày càng cao lớn, khỏe mạnh. Em sẽ cố gắng học giỏi để mẹ luôn hài lòng.

Bài văn tả về người ba kính yêu của em

Bài làm 1:

Tôi rất thích câu thơ của một nhà thơ khuyết danh về tình thương yêu và sự hi sinh của cha mẹ “Đi khắp thế gian không ai tốt bằng mẹ/ Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng cha”. Nếu mẹ là người yêu thương ta vô bờ bến, thì cha là người âm thầm hi sinh, gánh bao nhọc nhằn, khổ cực cuộc đời để nuôi nấng ta thành người. Tôi thích câu thơ ấy, bởi mỗi khi nghe nó, tôi lại nghĩ về người ba thân yêu của mình.

Ba tôi năm nay gần bốn mươi tuổi, độ tuổi mà con người ta cường tráng nhất, oai phong nhất. Dáng người ba cân đối với vẻ cao ráo cùng làn da nâu toát lên vẻ khỏe khoắn. Khuôn mặt góc cạnh tạo nên nét cương nghị, nghiêm khắc của một người đàn ông trưởng thành. Khuôn mặt ấy đã in hằn những dấu vết lam lũ của cuộc đời như một vài vết sẹo hay vết nám nơi gò má. Đôi mắt sâu hoắm nhưng vô cùng linh hoạt. Ánh mắt của ba lúc thì nghiêm nghị, lúc thì đầy ắp thương yêu. Chiếc mũi cao giúp khuôn mặt ba trở nên điển trai, phong độ. Chiếc mũi rất hợp với nụ cười bùng sáng.

Là một kĩ sư, bố tôi có đôi tay chai sạn. Những ngón tay bây giờ như to hơn, chẳng còn vẻ thon dài của bàn tay chàng thư sinh ngày trước. Lòng bàn tay thô ráp, nhưng chẳng hiểu sao, tôi rất thích nắm đôi bàn tay ấy. Dường như khi đặt bàn tay nhỏ bé của mình trong đó, tôi cảm nhận được bao vất vả mà ba đã trải qua. Mẹ tôi kể, những ngày đầu tôi chập chững bước những bước đầu tiên, ba chính là người dìu dắt tôi. Không may, tôi bị ngã, ba chạy vội sang ôm tôi vào lòng. Ngày đó còn bé, chỉ biết òa khóc kêu mấy tiếng “ba...ba...”. Khi lớn hơn, có lần tôi bị ngã xe, ba không còn vỗ về tôi như ngày đó. Ba nhìn tôi nghiêm khắc và mắng. Tôi vẫn òa khóc, khóc bởi giận dỗi. Sau đó, tôi hiểu, ba vì lo lắng quá cho tôi, muốn tôi chững chạc trong những bước đi trên đường đời dài phía trước.

Ba là người mà tôi kính trọng nhất. Dù đi hết cuộc đời, hình ảnh người ba quanh năm mệt nhọc vì gia đình sẽ luôn ghi dấu trong trái tim tôi. Tôi nguyện cầu cho người cha của cuộc đời sẽ luôn mạnh khỏe, hạnh phúc và an yên.

TẢ NGƯỜI THÂN TRONG GIA ĐÌNH MÀ EM YÊU QUÝ NHẤT

Bài làm 2:

Mẹ em lúc nào cũng dễ dãi, nuông chiều con cái, còn ba em thì ngược lại, rất nghiêm túc. Thế nhưng em vẫn kính yêu ba em vô cùng.

Nhìn ba, ít ai nghĩ rằng ba đang ở vào độ tuổi bốn mươi lăm. Vì tóc ba vẫn còn đen, hoa hòe lắm mới tìm thấy vài sợi tóc trắng. Người ba hơi cao, không mập lắm, nên có vẻ khoẻ khoắn. Sở dĩ được như vậy là nhờ ba em năng tập thể dục vào mỗi buổi sáng. Nghe bà nội em kể rằng, thưở nhỏ ba em rất thích chơi thể thao, bóng chuyền, bóng bàn môn nào ba cũng giỏi. Gương mặt ba hao hao hình chữ điền, trông đầy nét cương nghị.

Hàng ngày, sau giờ làm việc ở cơ quan về, ba em còn cuốc đất vun góc cho mấy cây trồng xung quanh nhà. Cho nên tuy vườn không phải là rộng lắm nhưng có nhiều thứ hoa quả. Cây nào cây nấy thẳng lối ngay hàng, đẹp chẳng khác chi một công viên nho nhỏ.

Đêm đêm, ba em hay thức tới khuya để làm thêm một số công việc tăng thu nhập cho gia đình. Em biết rõ điều đó lắm. Vì chúng em mà ba em phải chịu nhiều vất vả. Nhưng ba nào có quản khó nhọc gì đâu. Ba thường nói với mẹ em rằng dù cực khổ mấy cũng chịu được, miễn là nhìn thấy chúng em ngoan ngoãn, siêng năng học hành là ba đã vui rồi. Bây giờ em mới hiểu câu “Công cha như núi Thái Sơn” thật là cao cả biết dường nào.

Những lúc rảnh rỗi, ba em thường dắt chúng em đi dạo quanh làng. Vừa đi, ba vừa kể chuyện hay giảng giải những điều thắc mắc chúng em thường gặp. À, mà sao cái gì ba cũng biết, biết nhiều thứ lắm. Anh Hai và em cứ nhờ ba giảng cho bài văn, hướng dẫn cho bài toán. Ba đúng là ông thầy thứ hai, ở nhà.

Em rất kính yêu ba em. Nhờ có ba mà cả gia đình sống trong cảnh ấm no, hạnh phúc. Cho nên, lúc nào, em cũng cố gắng học thật giỏi để ba em được vui lòng.

Tả người chị của em

Bố mẹ em có hai người con: chị Thuần và em. Em tên là Hậu. Tên hai chị em đều do bà ngoại đặt cho.

Chị Thuần hơn em 9 tuổi, khi em lên học lớp 5, chị đã là sinh viên năm thứ hai Đại học Y khoa Hà Nội. Chị rất xinh đẹp, có nước da trắng hồng như làn da mẹ. Chị để tóc dài, óng mượt, phong cách trang trọng thướt tha. Hàm răng của em không đều và trắng đẹp như hàm răng chị Thuần. Nhưng cả hai chị em đều có má lúm đồng tiền.

Chị gái của em có đôi bàn tay búp măng xinh xắn. Chị siêng năng từ nhỏ, học được ở bà và mẹ bao điều tốt đẹp: dịu dàng, chu đáo, ngăn nắp, khéo léo... Bà nói: "Đang ốm mà cháu Thuần sắc thuốc cho bà, bà chỉ uống một thang là khỏi bệnh ngay...". Chị biết nấu nhiều món ăn ngon, có tài cắm hoa và thích trang trí.

TẢ NGƯỜI THÂN TRONG GIA ĐÌNH MÀ EM YÊU QUÝ NHẤT

Chị sống sạch sẽ và nề nếp. Em noi gương chị, cố bắt chước học theo, làm theo. Chữ chị viết rất đẹp, học giỏi các môn tự nhiên và tiếng Pháp. Chị là học sinh giỏi Trường Trung học Phổ thông Hoàng Văn Thụ, được tuyển thẳng vào Đại học. Hai năm liền, chị được học bổng toàn phần. Hè nào về nhà, chị cũng dành dụm ít tiền mua quà biếu bà, tặng bố mẹ và cho em gái. Người nào cũng vui khi nhận được quà của chị.

Mẹ không cho em nằm ngủ với bà. Mẹ bảo: "Cái Hậu đoảng lắm! Cứ vừa nằm vừa giãy thì bà ngủ làm sao được". Chị Thuần vinh dự được nằm ngủ với bà. Chị hay nấu nước lá thơm gội đầu cho bà, cho mẹ và em gái.

Chị thích mặc quần bò, vận áo màu trang nhã. Áo quần cũ nhưng trông chị mặc toát lên một vẻ đẹp bình dị, kín đáo, khiêm nhường.

Bà con, anh em nội ngoại, bạn học cũ và mới, ai cũng quý mến chị. Bà thường nhắc em: "Cháu cố lên, học giỏi như chị Thuần...". Mỗi lần được giấy khen học sinh tiên tiến đem về, bố mẹ lại cười và nói: "Con gái út ít của bố mẹ học giỏi gần bằng chị Thuần rồi đấy, cố lên con ạ!...

Chị Thuần của em giỏi lắm! Em rất yêu và tự hào về người chị gái thân thương của mình.